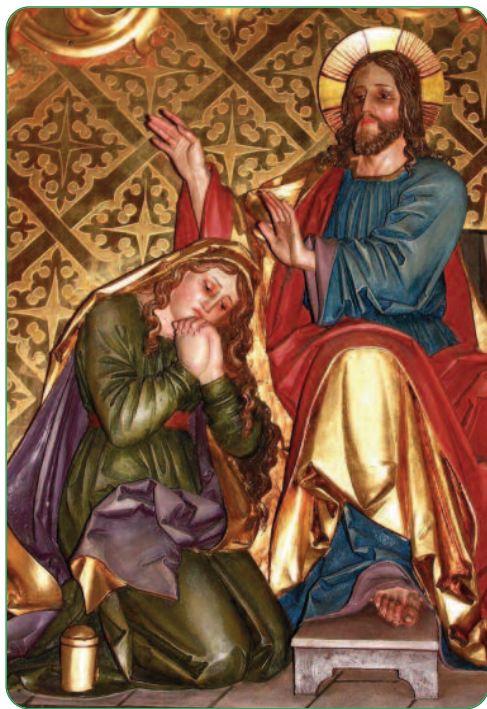

Az asszony érzései

Jézus és a bűnös asszony találkozása csak Lukács evangéliumában olvasható. Máté, Márk és János írásában is van egy egészen hasonló történet, amely Betániában játszódik nem sokkal Jézus elfogása előtt. Ott szintén egy Simon nevű személy a vendéglátó. Az asszony Jézus fejét keni meg, cselekedete Jézus halálához kötődik, mintegy helyettesíti a holttest bebalzsamozását, ami a közelgő szombat miatt elmaradt (vö. Mt 26,6-13; Mk 14,3-9; Jn 12,1-8).

A Lukács szerinti változatban ehhez képest jelentős különbségek vannak és az elbeszélés mondanivalója is más, ezért joggal feltételezhetjük, hogy két külön esetről van szó. Jézus betér Simon házába, akiről annyit tudunk meg, hogy a farizeusok csoportjához tartozik. Jóságáról tanúskodik, hogy vendégül látja Jézust. Az étkezést egy váratlan vendég zavarja meg, a bűnös asszony hívatlanul érkezik és Jézushoz megy. Könnyei, sírása, Jézus lábának csókkal illetése, az olajjal való megkenés és a hajával történő megtörlése alázatának, szeretetének, hálájának a kifejezése. E cselekedetei pontosan elárulják, hogy mit érez Jézus iránt, hi-

szen tette messze felülmúlja a tisztelet szokásos mértékét.

Az ember régi tapasztalata, hogy a bűnök megbocsátása Isten joga. Bűneink terhe alól nem oldozhatjuk fel magunkat és más embertől sem kaphatunk feloldozást. Az irgalmas Isten bocsát meg nekünk, akihez a hívő ember fordul. Aki nem hisz Istenben, annak nincs kihez fordulnia bűnei bocsánatáért. Tehát már önmagában a bűnbánat, a bocsánatkérés azt jelzi, hogy hiszünk az irgalmas Istenben.

Bűnbánó érzéseink

Irgalomban gazdag Istenünk! Hiszünk abban, hogy nem büntetni akarsz minket, hanem mindenkor kész vagy a megbocsátásra. A bűnbánat egyeseknél talán a tőled vagy a büntetéstől való félelemből ered, de mi igaz és tökéletes bánatunk jeleként az irántad való szeretetből fájlaljuk vétkeinket.

A te megbocsátó szeretetedet megtapasztalni csodálatos, felemelő élmény. Emelj fel minket irgalmaddal! Emelj magadhoz minket szeretetteddel! Hisszük, hogy veled, a mi irgalmas Atyánkkal találkozunk a halál után.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

A farizeus érzései

A történet során a vendéglátó érzéseire, gondolataira is fény derül.

Ha azért hívta meg Jézust, hogy meggyőződhessen arról, hogy próféta, akkor először csalódnia kell. Azt gondolja magában, hogy vendége nem lehet próféta, mert akkor tudná, hogy ki az a nő, aki megkeni a lábát. A próféták sajátos jellemvonása, hogy belélnak az emberek belső világába, még ismeretlen személyek esetében is. Ha Jézus nem tudja, hogy az őt érintő asszony egy nyilvános bűnös, akkor nem lehet igazi próféta, legalábbis ezt gondolja Simon farizeus. A következő pillanatban azonban kiderül, hogy Jézus éppen az ő benső világába, gondolataiba lát bele. Kitalálja, hogy mi jár a fejében és ki nem mondott kételkedésére válaszolva mond egy példázatot. A történettel azonban Jézusnak nem az a szándéka, hogy prófétai mivoltát bizonyítsa, hanem hogy tanítást adjon a bűnök megbocsátásáról, arról, hogy Isten irgalma az ember minden bűnét képes eltörölni.

A történet során Jézus figyelme fokozatosan terelődik az asszonyra. Először nem szól hozzá, némán tűri, hogy megérintse és olajjal megkenje lábát. Ezt követően védelmébe veszi a farizeussal szemben. Harmadik lépésként már az asszony felé fordul és feltárja cselekedetének okát, tudniillik, az iránta érzett szeretetet és hálát. Végül pedig megszólítja az asszonyt és bűnei megbocsátásáról beszél ily módon: „Bocsánatot nyertek bűneid” (Lk 7,48), majd pedig a többi vendég csodálkozására reagálva hozzáteszi: „A hited megszabadított téged. Menj békével!” (Lk 7,50).

Évközi 11.
vasárnap

2Sám 12,7-10.13
Gal 2,16.19-21
Lk 7,36-8,3

Hétfő

2Kor 6,1-10
Mt 5,38-42

Kedd

2Kor 8,1-9
Mt 5,43-48

Szerda

2Kor 9,6-11
Mt 6,1-6.16-18

Csütörtök

2Kor 11,1-11
Mt 6,7-15

Péntek

2Kor 11,18.21b-30
Mt 6,19-23

Szombat

2Kor 12,1-10
Mt 6,24-34

Évközi 12.
vasárnap

Zak 12,10-11; 13,1
Gal 3,26-29
Lk 9,18-24